

Werk

Label: Abstract

Jahr: 1933

PURL: https://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?31311028X_0062|log14

Kontakt/Contact

[Digizeitschriften e.V.](#)
SUB Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen

✉ info@digizeitschriften.de

$$(c\gamma b\delta) = (a_1 a_1 d_1 b_1).$$

Takto docházíme k promětnostem:

$$\begin{aligned} (abc\beta) &= (d_1 c_1 b_1 \gamma_1), & (bcd\gamma) &= (a_1 d_1 c_1 \delta_1) = (d_1 a_1 b_1 a_1), \\ (cda\delta) &= (d_1 c_1 b_1 \gamma_1), & (dab\alpha) &= (c_1 b_1 a_1 \beta_1), \end{aligned}$$

a vzhledem k promětnostem prve odvozeným lze psáti posloupnost:

$$\begin{aligned} (abc\beta) &= (bada) = (cda\delta) = (dcb\gamma) = (a_1 b_1 c_1 \beta_1) = (b_1 a_1 d_1 a_1) = \\ &= (c_1 d_1 a_1 \delta_1) = (d_1 c_1 b_1 \gamma_1). \end{aligned}$$

Když v druhém členu promětnosti (I) zaměníme prvé čtyři prvky mezi sebou tak, aby se jejich dvojpoměr nezměnil, a když potom stejným způsobem zaměníme druhé čtyři prvky, promětnost se rovněž nemění a máme na př.

$$abcd a \beta \gamma \delta \quad \pi \quad d_1 c_1 b_1 a_1 \delta_1 \gamma_1 \beta_1 a_1. \quad (\text{II})$$

Z dříve uvedených promětností plyne totiž:

$$\begin{aligned} (abc\beta) &= (d_1 c_1 b_1 \gamma_1), & (bcd\gamma) &= (c_1 b_1 a_1 \beta_1), & (cda\delta) &= (b_1 a_1 \delta_1 a_1), & (abda) &= \\ &= (d_1 c_1 a_1 \delta_1) \text{ a jelikož } (abcd) &= (d_1 c_1 b_1 a_1) \text{ je tím správnost vztahu (II) } \end{aligned}$$

dokázána. Z této promětnosti plyne opět:

$$(ab\alpha\beta) = (c_1 d_1 \gamma_1 \delta_1), \quad (ab\gamma\delta) = (c_1 d_1 a_1 \beta_1), \quad (ab\alpha\delta) = (c_1 d_1 a_1 \delta_1) \text{ atd.}$$

*

À propos de la correspondance (2, 2).

(Extrait de l'article précédent.)

Dans l'article précédent l'auteur donne une preuve élémentaire de l'énoncé bien connu de la théorie de la correspondance (2,2): Le rapport anharmonique des quatre éléments doubles (points de ramification) de la première figure est égale à celui des éléments doubles de la seconde figure. La démonstration est fournie à l'aide des propriétés projectives connues des droites de la surface du 2e ordre; il en résulte d'autres relations entre ces éléments.